

GŁOS TOMASZOWSKI

ORGAN WKŁĘK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III (VI)

NIEDZIELA, 12 LISTOPADA 1950 ROKU

312

II Światowy Kongres Pokoju odbędzie się w Warszawie w dniach od 16 do 21 bm.

Angielskim policjantom i ich amerykańskim rozkazodawcom nie uda się zakneblować ust ludzkości

Komunikat Biura Światowego Kongresu Obrońców Pokoju

PRAGA (PAP). — Biuro Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obrońców Pokoju przyjęło do wiadomości komunikat, przekazany w nocy z 10 na 11 bm. przez Ivora Montagu, przedstawiciela Brytyjskiego Komitetu Obrońców Pokoju, któremu powierzono misję przygotowania II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju w Sheffield. Do komunikatu tego dołączony jest list brytyjskiego ministra Spraw Wewnętrznych, nadeślanego Komitetowi Brytyjskiemu 10 listopada br. o godzinie 15, to znaczy w chwili, gdy najbliższe delegacje znajdowały się już w drodze na Kongres.

niony jest wszystkim prawie członkom Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obrońców Pokoju. Zanim nadeszła ta wiadomość, Biuro musiało przyjąć do wiadomości fakt — że spośród 400 pierwszych podań o udzielenie wiz wjazdowych do Wielkiej Brytanii odrzucono prawie 200; że pani Fakal Tarasi, która otrzymała wreszcie wizę angielską, została jednak po długiej podróży z Syrii brutalnie zatrzymana na granicy angielskiej i zmuszona do powrotu; że obsługa lotnicza, uzgodniona za czasu dla umożliwienia podróży delegatom, została bezpodstawnie i bez żadnego uprzedzenia uniemożliwiona przez rząd angielski.

Biuro protestuje również przeciwko niedopuszczalnym szykanom, których ofiarą stał się przewodniczący Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obrońców Pokoju F. Joliot-Curie, aresztowany przez policję angielską po przybyciu do Dover, a następnie wydalony z Wielkiej Brytanii.

Biuro stwierdza, że rząd angielski nie zadowolił się tym, że pozbawił poszczególne delegacje, czołowych osobistości.

Rząd angielski usiłował uniemożliwić zrealizowanie życzeń szerokiej opinii publicznej, pragnącej by doszło do spotkania przedstawicieli Ameryki i Europy Zachodniej z przedstawicielami Związku Radzieckiego, Chińskiej Republiki Ludowej i krajów demokracji ludowej, którzy zamierzali wspólnie odnaleźć platformę i ustalić środki, zapewniające współzycie różnych systemów politycznych przy uwzględnieniu niezależności narodowej poszczególnych narodów.

W związku z tym Biuro zmuszone jest stwierdzić, że rząd angielski odważył się wziąć na siebie w obecnej poważnej sytuacji międzynarodowej wielką odpowiedzialność, zabraniając de facto urzędzenia II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju na terytorium Anglii. W decyzji tej znajdują wyraz obawy rządu angielskiego przed rosnącymi sympatiami angielskiej opinii publicznej dla godnego podziwu wysiłku wszystkich przyjaciół pokoju w tym kraju.

Rząd angielski nie jest jednak władny zabronić urzędzenia II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju i przekazać mu w jego obradach. Biuro przyjmuje propozycję Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju, który ofiarowuje go sćnie wszystkim delegatom wszystkich krajów bez różnicy przekonań i zaprasza ich na II Kongres Światowy Obrońców Pokoju, który odbędzie się w Warszawie w dniach od 16 do 21 listopada br. W tym stołecznym mieście, które prze-

żyło wszystkie okropności wojny, przedstawiciele wszystkich narodów świata będą mogli swobodnie wyrazić swe poglądy, uzgodnić swe projekty i przypieczętować porozumienie narodów opracowaniem konstruktywnego dzieła — Statutu Pokoju.

Robotnicy ZPB im. Feliksa Dzierżyńskiego do Prezydium II Światowego Kongresu Pokoju

DO PREZYDIUM II ŚWIATOWEGO KONGRESU OBROŃCÓW POKOJU

My, robotnicy i pracownicy Zakładów Przemysłu Bawełnianego im. Feliksa Dzierżyńskiego w Łodzi, zebrani w dniu 11.11.1950 roku, przesyłamy II Światowemu Kongresowi Obrońców Pokoju nasze płomienne i serdeczne pozdrowienia i życzenia pomyślnych obrad.

Chcemy wyrazić raz jeszcze naszą stanowczą wolę walki o pokój na całym świecie, nasze gorące pragnienie budowania w spokoju przyszłości dla nas i naszych dzieci. Chcemy wyrazić całą naszą nienawiść do podłych podżegaczy wojennych, którzy chcą na nowo świat zatopić w morzu krwi.

My, załoga im. Feliksa Dzierżyńskiego, Wielkiego Bojownika, przekształcamy ideę walki o pokój w codzienny czyn. Zobowiązania ku uczczeniu Wielkiej Rewolucji Październikowej i II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju wykonałimy z nadwyżką, dając Państwu Ludowemu ponad 6.000.000 złotych w nowej walucie.

Kiedy Wy będziecie radzić jak walczyć o pokój, to my przy swych warsztatach pracy będziemy wznosić swe wysiłki, aby w ten sposób wzmocnić siły pokoju na całym świecie.

Nasze myśli i uczucia towarzyszyć będą obradom Kongresu w jego wielkiej, twórczej pracy dla dobra całej postępującej ludzkości. Wiara w zwycięstwo naszej wspólnej i sprawiedliwej sprawy, walki o pokój jest niezłomna, bo na czele szeregów 500-milionowej armii bojowników o pokój kroczy wielki Związek Radziecki, prowadzony przez Wielkiego Chorążego Pokoju Józefa Stalina.

NIECH ŻYJE II ŚWIATOWY KONGRES OBROŃCÓW POKOJU!

PREZC Z PODŻEGACZAMI WOJENNYMI!

NIECH ŻYJA POKÓJ MIŁUJĄCE NARODY ŚWIATA!

NIECH ŻYJE WÓDZ ŚWIATOWEGO OBOZU POKOJU — JOZEF STALIN!

Witamy Was jak najlepszych przyjaciół — najszerzej i serdeczniejszych gości i towarzyszy walki o pokój!

Spotkanie delegacji radzieckiej z naukowcami polskimi w Łodzi

Bawiąca w Polsce delegacja radzieckich działaczy kulturalnych przybyła onegdaj do Łodzi. W skład delegacji wchodzi: przewodniczący Komitetu Słowiańskiego ZSRR — Aleksander Gundorow, prof. Dr. Maria Kazancewa i kandydat nauk historycznych prof. Iwan Chriestow.

Gości witali przedstawiciele Partii, TPPR oraz organizacji społecznych.

W imieniu delegacji radzieckiej odpowiedział krótkim i serdecznym przemówieniem prof. Iwan Chriestow.

Witamy Was, jako najlepszych naszych przyjaciół, najszerzej i serdeczniejszych gości i towarzyszy w walce o pokój.

Pragnę przekazać Wam, przedstawicielom polskiej nauki, najszerze, braterskie pozdrowienie od narodu radzieckiego. Przybyliśmy do Polski z okazji Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej. W czasie swego pobytu spotykamy się wszędzie z serdecznym, gorącym przyjęciem. Pozwólcie więc przede wszystkim podziękować Wam za Waszą gościnność.

Masowa kampania we Francji na rzecz podjęcia rokowań z ZSRR

GENEWA (PAP). — Z Paryża do noszą, że Biuro Polityczne KC Francuskiej Partii Komunistycznej ogłosiło komunikat, w którym wita radziecką propozycję konferencji przedstawieli czterech mocarstw w sprawie Niemiec, jako wydarzenie szczególnie doniosłe dla Francji i pokoju.

Komunikat podkreśla, że, zgodnie z porozumieniem poczdamskim, uchwały ministrów Spraw Zagranicznych ośmiu państw odpowiadają interesom i dążeniom narodu francuskiego. Jest rzeczą konieczną — stwierdza komunikat — by rząd fran-

cuski zgodził się na rozmowy ze sprzymierzeńcem Francji — Związkiem Radzieckim. Biuro Polityczne wzywa Francuzów do przeprowadzenia masowej kampanii za rozpoczęciem rokowań z ZSRR.

W zakończeniu Biuro Polityczne piętnuje usunięcie ze stanowisk komunistycznych merów i zastępców merów dzielnicy Paryża, mianowanych po wyzwoleniu Francji za ich akcję patriotyczną. Decyzja rządu stanowi nowy krok w kierunku faszyzmu i zbiega się z akcją, zmierzającą do rehabilitacji zdrajców spod znaku Vichy.

Okienka dewizowe NBP czynne w niedzielę 12 bm.

WARSZAWA (PAP). — W wyniku postanowienia ustawy z dnia 28 października rb. o zakazie posiadania walut obcych, monet złotych, złota i platyny w ostatnich dniach za obserwowano znaczny wzrost napięcia publicznego do okienek kas dewizowych w Narodowym Banku Polskim.

Dla ułatwienia publiczności wypełnienia obowiązków wynikających z ustawy, Narodowy Bank Polski uruchamia okienka dewizowe w swoich oddziałach również w niedzielę, dnia 12 listopada br., w normalnych godzinach kasowych.

W toku kontrofensywy oddziały Armii Ludowej wyzwoliły miasta Hosan, Onczun, Unsan, Teczon, Jonben, Sonczon, Tokczon, Nonfon, jak również wiele innych miejscowości, leżących w rejonie tych miast.

Audycje rozgłośni radzieckich dla Polski w okresie zimowym

MOSKWA (PAP). — W okresie zimowym 1950-51 rozgłośni radzieckie nadawać będą audycje radiowe dla Polski w następujących godzinach i na następujących falach: Wszystkie audycje podajemy wg czasu warszawskiego: Od 11.15 do 11.29 na falach: — 06 m, 30,8 m, 31,12 m. Od godz. 14.15 do 14.59 — tylko w niedzielę — na falach: 25,6 m, 25,41 m, 30,74 m.

Od godz. 16.30 do 16.59 na falach: 25,6 m, 41,21 m, 30,74 m, 256,6 m. Od godz. 19.30 do 19.59 na falach: 41,52 m, 1068 m, 256,6 m. Od godz. 21.00 do 21.29 na falach: 49,67 m, 1068 m, 256,6 m. Od godz. 22.00 do godz. 22.29 nadawane będą we wtorki, jak również w czwartki i soboty koncerty na falach: 1068 m, 48,78 m i 49,92 m.

Wytko Czerwenkow sekretarzem generalnym KP Bułgarii

SOFIA (PAP). — W tych dniach obradowało w Sofii plenium Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Bułgarii. Wyrażając jednomyślnie życzenie i wolę wszystkich członków partii oraz pracujących całego kraju, plenium wybrało Wytko Czerwenkova — towarzysza pracy i walki Dymitrowa, wiernego ucznia Stalina — na stanowisko sekretarza generalnego Komunistycznej Partii Bułgarii. Plenium wybrało Todora Żywkowa na zastępcę członka Biura Politycznego KC Komunistycznej Partii Bułgarii.

Wybitny radziecki nowator produkcji przemawia do słuchaczy polskich z okazji rozpoczęcia „Miesiąca Przyjaźni”

MOSKWA (PAP). — Z okazji rozpoczęcia Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej przed mi krofonom rozgłośni moskiewskiej wy stąpił znakomity nowator zakładów przemysłowych „Kalibr” w Moskwie, laureat nagrody stalnowskiej — Włodzimierz Utkin, który przemówił do młodych robotników polskich. Utkin jest inicjatorem indywidualnego współzawodnictwa o oszczędność materiałów wśród robotników radzieckich.

nad realizacją Planu 6-letniego, planu zbudowania podstaw socjalizmu w Polsce.

Zwracając się do młodych robotników polskich, Utkin podkreślił, że młodzież polska i radziecka wspólnie walczy w szeregach bojowników o pokój i budują szczęśliwą przyszłość. Odbywający się obecnie Miesiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko Radzieckiej — zakończył swe przemówienie Utkin — służy dziełu umocnienia pokoju. Życze młodzieży polskiej, młodym nowatorom produkcji dalszych sukcesów w ich twórczej pracy

W ostatnio oddziały koreańskiej Armii Ludowej, działające na froncie północno-zachodnim, osiągnęły wielkie sukcesy bojowe. W operacjach tych brały udział oddziały chińskie, składające się z ochotników, którzy wyrazili chęć udania

się na front koreański, aby walczyć przeciwko agresji amerykańskiej, przyjąć z pomocą narodowi koreańskiemu w jego walce wyzwoleniczej oraz obronić swe ogniska domowe i swoją ojczyznę. Oddziały te brały udział w operacjach razem z koreańską Armią Ludową pod jednolitym kierownictwem naczelnego dowództwa koreańskiej Armii Ludowej.

Koreańska Armia Ludowa wraz z ochotniczymi oddziałami chińskimi zadawała silne ciosy w rejonie Onczun i Unsan czterem dywizjom 2-go korpusu lisymanowskiego i wojskom amerykańskim. Na odcinku tym agresywne wojska amerykańskie i lisymanowskie odrzucone zostały na południe od rzeki Czongczon.

W ciągu 10 dni, od 25 października do 4 listopada oddziały Armii Ludowej zabiły i zraniły przeszło

Koncentracja ludowych oddziałów wietnamskich w rejonie Sajgonu

LONDYN (PAP). — Korespondenci dzienników angielskich donoszą z Sajgonu, że oddziały wietnamskiej Armii Ludowej atakują jednostki francuskiego korpusu ekspedycyjnego nie tylko w północnym Wietnamie, lecz również na południu w rejonie Sajgonu.

Na północ od delty Rzeki Czerwonej 2 wście zostały zaatakowane przez wojska ludowe, przy czym garnizony francuskie poniosły znaczne straty.

Wokół Sajgonu notuje się koncentrację oddziałów wietnamskich w dwóch punktach: w odległości 50 km na północ od miasta i na odcinku między Dinhlap — Monkay. Wobec zagrożenia Hanoi przez

W kilku wierszach

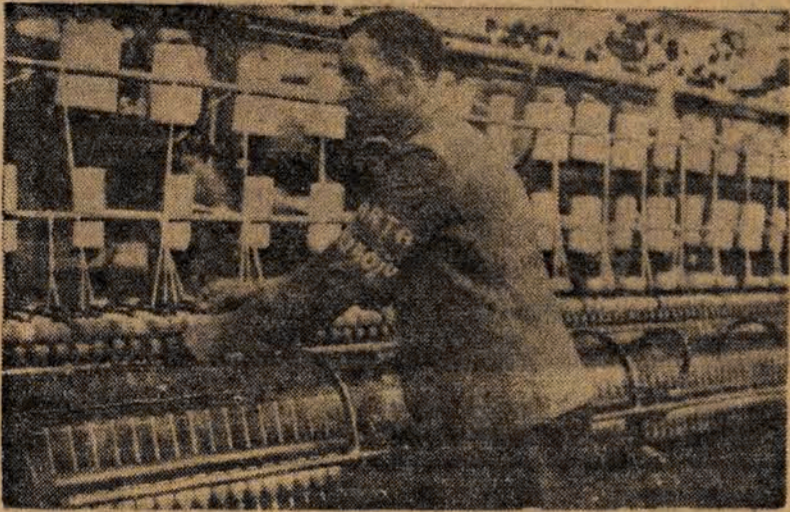
STRAJK PRACOWNIKÓW TELEFONÓW W USA. NOWY JORK (PAP). 33 tysiące pracowników telefonów „Bell” rozpoczęło strajk na obszarze 44 stanów. Pracownicy domagają się podwyżki płac.

LDUŃCÓŚ NIEMIEC ZACHODNICH PRZECIWKO REMILITARYZACJI. BERLIN (PAP). — Organ ewangelickiego kościoła w Niemczech Zachodnich „Sonntagsblatt” wypowiada się przeciwko planom re-

militaryzacji oraz udziałowi Niemców w tworzonej przez Anglo-sasów europejskiej armii napastniczej. Sprzeciwiamy się kategorycznie — pisze „Sonntagsblatt” — obciążaniu ludności miliardowymi kosztami zbrojeniami.

Sprawiedliwe żądania narodu polskiego są wyrazem woli całej postępowej ludzkości

Masy pracujące Łodzi i województwa manifestują swą gotowość walki o pokój

Przedzarcz z ZPW im. Reymonta, tow. Stanisław Knap — na Warcie Pokoju.

Zaloga ZPB im. Stalina czynem walczy o pokój

Szeroko niesie się potężny apel pokoju z sali do sali łódzkiego giganta — Zakładów im. Stalina. Zaloga Zakładów, noszących imię Wielkiego Chorażego Pokoju, obrońcy uciśnionych narodów, niezłomnego bojownika o trwały pokój na świecie — gorąco manifestuje swą wolę walki o pokój. We wszystkich oddziałach odbywają się masówki. Spieszą na nie tłumnie robotnicy. Wyrażają swą nienawiść do podżegaczy wojennych, knujących piekielne plany zburzenia z takim trudem i z tak ciężkimi ofiarami wywalczonego pokoju.

„Na terenie G” — pisze korespondent tow. Szczesniak — stawili się wszyscy robotnicy z pierwszą zmianą. Z żywiołową mocą manifestują swą jedność z pokojowymi żądaniami wszystkich postępowych narodów świata. Stanowisko swe popierają nowym czynem produkcyjnym. Masowo zgłaszają się prządki i tkaczki, deklarując podniesienie jakości i ilości produkcji. Tow. Radziejewska, Retlich i Kurowska ofiarowują wiele godzin pracy celem przyśpieszenia wykonania planów produkcyjnych. Tow. Blaszczak, Zazulak wyszkoła po 2 niewyalfikowanych tkaczy. Tow. Świętek i Florczak zobowiązują się oczyścić maszyny. Podobnych zobowiązań padło wiele.

Tow. Gajewski z Nowej Tkalni za wiadania nas: Masówka na cześć Pokoju przerodziła się w potężną, wspólną manifestację. Robotnicy radośnie witali przedstawicieli Związku Radzieckiego, którzy w ramach Misji Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej zawitali do Łodzi.

Więść o pobytku w zakładach delegacji ze Związku Radzieckiego wywołała wielką radość wśród robotników Nowej Tkalni. Tkaczka Maria

Wolf pełniąc Wartę Pokoju mówi, że dumna jest, iż w ten sposób podnosząc wydajność swej pracy manifestuje swe uczucia dla Związku Radzieckiego, nieugiętego obrońcy Pokoju.

Tkaczki Michalina Kofiszak i Zofia Chycińska przekroczyły swe zobowiązania podjęte na cześć Kongresu, wykonując bazy akordowe w około 130 proc. Salowy Ulman, który zobowiązał się podnieść produkcję na swojej sali do 103 procent osiąga obecnie 111,2 proc.

Tow. Matusiak, z wykończalni, pisze:

„Nie mogli się pomieścić w naszej stołówce wszyscy robotnicy, którzy chcieli wziąć udział w manifestacji. Bez przerwy rozbrzmiewały okrzyki na cześć Tow. Stalina, Tow. Bieruta, na cześć Marszałka Rokossowskiego, bohaterki Armii Ludowej Korei. Potężne okrzyki: „Przec z podżegaczami wojennymi!” wstrząsały murami sali.

Około 300 osób na naszym oddziale zaciągnęło Warty Pokoju. Sale udekorowane zostały czerwienią.”

Podobny nastrój panował „na Księżym Młynie. Podczas zebrania robotnicze wystąpiły z zobowiązaniami na cześć II Światowego Kongresu Pokoju. Tow. Cecylia Franc postanowiła po dwie godziny dziennie doznać słabsze przewijaczki. Tow. Siarowska zajęła się uporządkowaniem przedz. Składają zobowiązania tow. tow. Gabkowska, Zyzik, Pawlak, Tomaszewska, Renner i wiele innych. Padają cyfry ponadplanowej produkcji.

Prządki, majstrowie, instruktorzy, realizują przy pełnieniu Wart Pokoju swe zobowiązania, popierając w ten sposób czynem żądania wysunięte przez naszych delegatów na Kongresie Pokoju.

Poskromić naśladowców Hitlera

Zapał widnieje na twarzach robotników, uczestniczących w ma sówce, zorganizowanej na cześć II Kongresu w ZPB im. Okrzei. Gdy radny tow. Urbaniak mówi o donio słym znaczeniu prac Kongresu, gdy przedstawia słuchaczom siłę i moc obozu pokoju, który nie dopuści do nowej wojny, na sali zrywają się potężne okrzyki. Jednocześnie zebrani podejmują rezolucję, w której m. in. czytamy:

„Naród nasz zadokumentował swą wierność ideałom światowego obozu pokoju 18 milionami

podpisów pod Apellem Sztokholm skim i dokumentuje swą zdecydowaną wolę walki o pokój coraz większymi osiągnięciami go podarczyni Siły obozu pokoju, głos setek milionów ludzi, skupionych wokół Wielkiego Związku Radzieckiego, są stokrót groźniejszą bronią od bomb atomowych, którymi wygrażają naśladowcy Hitlera. Domagamy się położenia kresu bestialskiemu bombardowaniu osiedli ludzkich i niszczenia dorobku kulturalnego pokojowych ludów.”

Nowe zobowiązania zalogi ZPB im. Dzierżyńskiego

Robotnicy ZPB im. Dzierżyńskiego po zakończonej zmianie tłumnie zdają do sali teatralnej. Idą na zebranie, aby zmanifestować swą niezłomną wolę walki o pokój. Ogromny transparent, umieszczony nad sceną, ogłasza wielki triumf zalogi Zakładów im. Dzierżyńskiego — wysokie przekroczenie podjętych zobowiązań na cześć 33 rocznicy Rewolucji Październikowej i II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju.

Gromkimi okrzykami „Przec z wojną!” — „Przec z podżegaczami wojennymi!” odpowiadają zebrani, gdy prelegent mówi o niecznych poczynaniach imperialistów, o aresztowaniu wojowników o pokój.

A gdy padają słowa, obrazujące wielkie osiągnięcia Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, gdy pada imię Wielkiego Bojownika o pokój, Towarzysza Stalina — wtedy, jak burza, zrywają się oklaski. Zebrani potężnie skandują: Stalin, Bie—rut, Po—kój.

— Postanawiam przyspieszyć o dwa dni wykonanie nowej maszyny ki do obdzierania pozostałego na szpulach niedoprzedu — zobowiązuję się tow. Kazimierz Grzelak, robotnik oddziału „C”. W ten sposób dołączam się do ogólnych zadań za przestania przygotowań do nowej wojny i położenia kresu odbudowie armii niemieckiej.

Tow. Zdzisław Kostrzewa postanawia wykończyć remont i zainstalować maszynę do windy.

Zobowiązania produkcyjne podejmują również kobiety. Podnieść produkcję o 1 procent zobowiązały się: prządka oddziału „B” ob. Helena Koper, tkaczka ob. Julia Szymańska, ob. Zofia Stachowska tkaczka z oddziału „C”. ZMP-ówka Jadwiga Kubis oraz prządka ob. Stanisława Piotrowska.

Tow. Edyta Wagner postanawia pracować w brzdądzim im. Aleksandra Czutkicha oraz podnieść wykonanie bazy o 2 procent.

Zebranie zakończono uchwaleniem rezolucji. Postanowiono zaraz wysłać przyjęta gorącymi oklaskami depesze do Prezydium II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju.

Robotnicza Łódź nie od dziś wita wielkie wydarzenia, socjalistycznym odzewem — czynem. Nic dziwnego, że tak doniosły, historyczny fakt, jakim jest otwarcie obrad II Światowego Kongresu Pokoju, natchnęło najszerze rzesze pracujące naszego miasta do nowego i śmiałego wstępu.

Potęźna fala entuzjazmu, fala nowych zobowiązań, gorących uczuć ogarnęła wszystkie zakłady pracy i instytucje, jednocześnie wszystkich i wzywając do wspólnej walki o triumf idei pokoju na świecie.

Zalogi tkalni i przedzalni, robotnicy zakładów odzieżowych, metalowych, w radosnej pracy budującej nowe maszyny, starzy i młodzi, cała robotnicza Łódź jednoczy się dziś z delegatami narodu polskiego, którzy udają się na obrady II Światowego Kongresu Pokoju. Swym czynem, potężnymi manifestacjami pokojowymi popierają żądanie, jakie delegaci przedstawiają na Kongresie. Czynem manifestują swą gotowość walki na śmierć i życie o utrzymanie trwałego pokoju, o zapewnienie całej ludzkości spokojnego i szczęśliwego jutra.

W imieniu całego narodu polskiego, pragnącego w pokoju budować podwaliny lepszego życia, robotnicy Łodzi przylaczają swój głos do głosu mas ludowych całego świata.

- 1) Domagamy się zakazu broni atomowej oraz zniszczenia zapasów wszelkich środków masowej zagłady!
- 2) Domagamy się powszechnego ograniczenia zbrojeń i ich skutecznej kontroli!
- 3) Domagamy się zakazu propagandy wojennej oraz ukarania podżegaczy wojennych!
- 4) Domagamy się zakazu i likwidacji wszelkiej agresji i interwencji zbrojnej w stosunkach między narodami, domagamy się w szczególności zaprzestania agresji amerykańskiej w Korei, wycofania wojsk interwencyjnych z obcych ziem!
- 5) Domagamy się położenia kresu bestialskiemu bombardowaniu osiedli ludzkich i ludności cywilnej i niszczeniu dorobku kulturalnego pokojowych ludów!
- 6) Domagamy się zaprzestania remilitaryzacji Niemiec Zachodnich przez imperialistów amerykańskich!
- 7) Domagamy się skutecznego okiełznania hitlerowskich zbrodniarzy wojennych, sprawiedliwego ich ukarania z całą surowością prawa i pełnej realizacji uchwał poczdamskich!

Ponadplanowa produkcja — to pocisk w podżegaczy wojennych

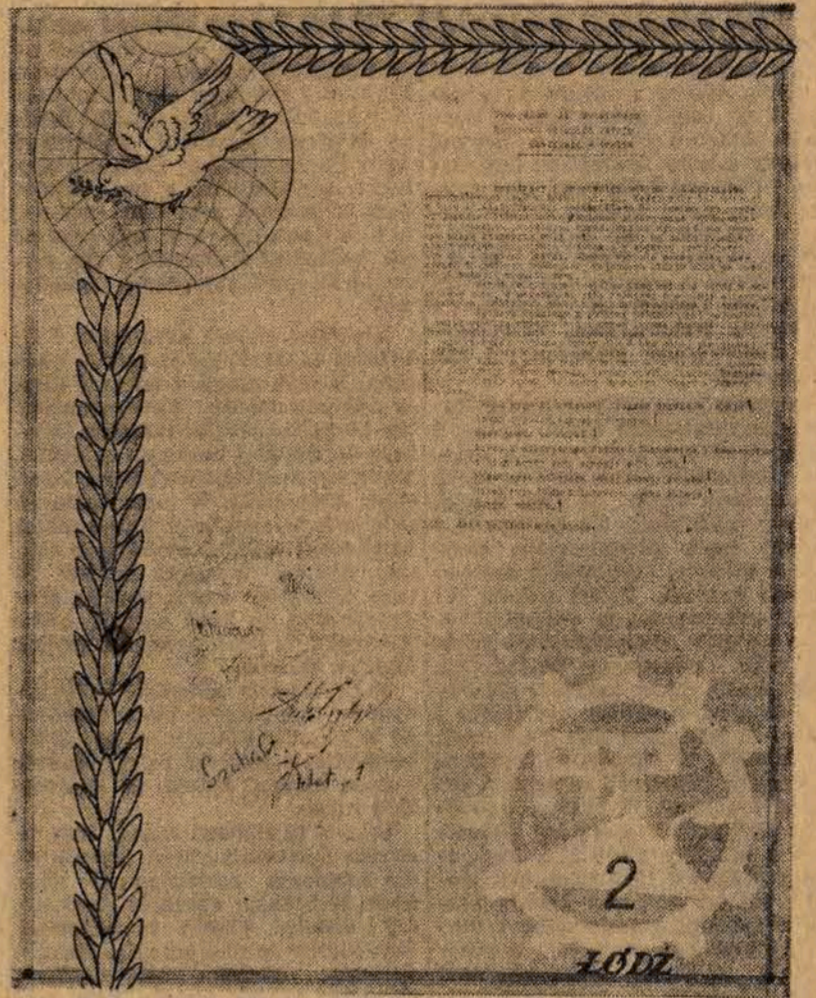
Podniósł nastrój panuje na zebraniu zalogi Wytworni Sprzetu Mechanicznego Nr. 4. Robotnicy skandują: Po — kój! Sta — lin! Bie — rut! Zaraz po referacie występują z zobowiązaniami produkcyjnymi. Zobowiązania narodziły się na salach produkcyjnych. Tuż przy tokarkach, frezarkach i wiertarkach powiewają czerwone chorągiewki — symbole Wart Pokoju. Metalowcy wydajniejszą niż każdego dnia pracą czczą II Światowy Kongres Pokoju. Młodzieżowa brzdądzim pełniąc Warty Pokoju zobowiązała się podnieść wydajność pracy ze 170 do 175 proc.

A oto czyn pokoju szlifierza Ochockiego: postanowił on w takiej

ilości, dostarczać dekle do montażu, aby nie było żadnych przerw w produkcji.

Opodal przy maszynie prasowej pracuje tow. Borkowski. — Zawsze daję wysoką produkcję, teraz jednak, w okresie trwania II Światowego Kongresu, udzielić ciękoćnie me wysiłki. Niech to będzie mój głos w potężnym żądaniu narodów świata, domagających się pokoju, w żądaniu poskromienia bezwstydnym naśladowców Hitlera.

W WSM Nr. 4 wre usilna, wyteżo na prace. Robotnicy zdają tu sobie doskonale sprawę, że każdy procent ponadplanowej produkcji to pocisk w podżegaczy wojennych.

Apel robotników i pracowników Zakładów Budownictwa Przemysłowego Nr 2 do Prezydium II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju. Apel podpisali przedstawiciele zalogi

Najskuteczniejszy oręż w walce o pokój

W ZPB im. Harnama wre ożywiona praca. Na maszynach przedzalni czyich i krosnach powiewają czerwone proporzyczki, sale produkcyjne starannie wysprzątane, przy roboczych fartuchach czerwienią się kokardki. To ci, którzy pełnią Warty Pokoju.

Podchodzimy do ZMP-ówki Sabiny Czarwąg, której krosna aż lśnią od czystości. Tkaczka szybko zmienia czoienko i po sprawdzeniu, czy krosno dobrze pracuje, odrywa się na chwilę od roboty aby wymienić z nami kilka słów: „Pracujemy lepiej niż zawsze. W ten sposób dajemy zdecydowaną odpowiedź podżegaczom, że wojny nie chcemy, że pragniemy w pokoju budować nasz dobrobyt i szczęśliwą przyszłość.

Domagamy się zaprzestania agresji amerykańskiej w Korei i wycofania wojsk interwencyjnych z obcych ziem!

Podaliśmy nieco dalej, gdzie pracuje przewijaczka Anna Wypych. Z usmiechem i pogodnie uwija się przy

swych wiatrakach, cała pokryta czerwonym pyłkiem. Na klapie fartucha ma także przypiętą czerwoną kokardkę. — „Wiem, że od nas zależy utrzymanie pokoju na całym świecie — mówi — nie szczędzę więc wysiłku i staram się podnieść swą produkcję. Wiem, że to jest najbardziej skutecznym orężem w walce o pokój, w której tak czynny udział bierze nasza Polska Ludowa.”

W przedzalni prządki, które obstępują po 3 i 5 stron, także licznie pełnią Warty Pokoju: „Wiem, że ofiarą pracą szybko dojdziemy do wytkniętego celu, a celem tym jest zachowanie pokoju” — mówi tow. Zarzycka.

Robotnice ZPB im. Harnama wykują w Wartach Pokoju jasną przyszłość, wolną od grozy wojny. Wiedzą, że swą pracą nadają jeszcze większą wagę żądaniom wysuniętym w imieniu całego narodu przez naszych delegatów na Kongresie.

Trzy tysiące robotników

z ZPB im. Marchlewskiego na Wartach Pokoju

Młodzi robotnicy Zakładów im. J. Marchlewskiego, domagamy się zakazu broni atomowej, domagamy się zaprzestania zbrojeń — brzmi rezolucja zalogi ZPB im. J. Marchlewskiego. Korespondent zakładu tow. Saar pisze nam: 3.000 robotników zaciągnęło Warty Pokoju. Nie ma oddziału produkcyjnego,

gdzie nie widzieli by się czerwonych kokardek i proporzyczek zatkniętych na maszynach. Białe koszule i niebieskie kratki „ligówek”, zielone koszule i czerwone kratki ZMP-owców widnieją na wszystkich salach. Młodzi i starzy, wszyscy biorą udział w wielkim dziele utrwalenia pokoju.

Jesteśmy dość silni!

W ZPO im. Fróchnika — pisze tow. Stasiak — robotnicy pełniąc Warty Pokoju mówią: Podnosząc wykonanie naszych baz produkcyjnych domagamy się zakazu wszelkiej agresji.

Pracownicy taśmy Nr 13 wykonują plan roczny w 110 procentach, taśmy młodzieżowe Nr 4 i 12, które mają już poza sobą 3 „Dni Korabielnikowej” przepracują na cześć Kon-

gresu jeszcze jeden dzień na zaoszczędzonym surowcu.

Racjonalizator ob. Kosiorowski uczestnicząc w masówce mówi: — Każdy z nas potępia agresję imperialistów na Koreę, która jest bezcelną prowokacją.

— Jesteśmy dość silni, żeby ukrócić zapędy anglo - amerykańskich imperialistów — stwierdzają robotnicy — Orłowski, Świętek, Cuno-wicz, Ozga i inni.

Młodzież w szeregach bojowników o pokój

W Ozorkowskich Zakładach Przemysłu Bawełnianego 800 młodzieży wzięło udział w zebraniu na cześć II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju. Oklaskami witano sztafety młodzieżowe, które przyniosły meldunki z wykonanych zobowiązań. ZMP-owiec Aleksander Dubowy melduje, że już w październiku wykonał roczny plan produkcji. Składają meldunki i rezolucje młodzi robotnicy i uczniowie z 7 zakładów pracy i z 6 szkół.

Młodzież garnie się ochoczo w szeregi bojowników o pokój.

Trudno zliczyć wszystkie masówki, jakie odbyły się w dniu wczorajszym. Trudno już dziś podsumować ogromną wartość i znaczenie nowe-

go czynu podjętego na cześć Pokoju. Można stwierdzić jedno: robotnicy godnie odpowiedzieli na apel Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju! Czynem poparli żądania delegatów polskich na II Światowy Kongres Obrońców Pokoju. Potwierdzili słuszność słów zawartych w odezwie:

PO NASZEJ STRONIE JEST PRAWDA, SŁUSZNOŚĆ I SPRAWIEDLIWOŚĆ. PO NASZEJ STRONIE JEST WSZYSTKO. CO ŻYWE I POSTĘPWE, CO ROŚNIĘ I POTEŹNIEJE. CO NIESIE LUDOM ŚWIATA ZAPOWIEDZ LEPSZEGO JUTRA.

Pokój zwycięży wojnę!

Przedownica pracy ZPW im. Reymonta, tow. Henryka Kowalczyk pełniąc Warty Pokoju mówi: „my, robotnicy, domagamy się zakazu broni atomowej i propagandy wojennej. Nasze żądania popieramy czynem”.

Kronika Tomaszowa

WAŻNIEJSZE TELEFONY
4 - Dworzec Kolejowy
47 - Milicja Obywatelska
51 - Straż Pożarna
305 - Straż Pożarna (dzwonić tylko w wypadku pożaru)
333 - Pogotowie PCK
ADRES REDAKCJI:
Plac Kościuszki 23, tel. 290
Redakcja przyjmuje interesantów od godz. 14

Młodzież tomaszowska pomoże przy budowie Ośrodka Metodycznego

W Tomaszowie rozbudowę dla służyła młodzież klasy 4-c z Liceum Pedagogicznego, która w ramach podjętych zobowiązań dla uczczenia 32 rocznicy powstania Komsomolu ofiarne pracowała przy wyładunku cegieł i budowie basenów w powstającej ciepłarni.

Z noszych wędrówek WZOROWA ŚWIELICA DZIECIĘCA

Przy ulicy Antoniego 28, na drugim piętrze znajduje się świetlica TPD. Niepozorny budynek, taki, jak wiele w Tomaszowie, nieprzejęte wejście, ale świetlica przedstawia widok imponujący. Zaraz po wejściu na salę rzucza się w oczy kilka rzędów stolików nakrytych białymi serwetkami.

O brakach szkolenia partyjnego Trzeba wyciągać wnioski z dotychczasowych doświadczeń

Poniżej drukujemy fragmenty referatu tow. Jerzego Kaluszki, wygłoszonego na odbytym w piątek poszerzonym plenarnym posiedzeniu Miejskiego Komitetu PZPR. Organizacja nasza rozpoczęła akcję szkolenia już w roku 1948, jednakże działalność na tym odcinku miała charakter nierozorganizowany, chaotyczny.

Trzeba stwierdzić, że w pierwszym okresie podjętej akcji szkolenia ideologicznego zagadnienie to nie było w pełni doceniane. Nie wykazano w stopniu dostatecznym potrzeby ubojętnienia ideologicznego mas pracujących w obliczu ostrej walki klasowej.

SPRAWA FREKWENCJI
Typowanie towarzyszy do szkolenia partyjnego odbywało się mechanicznie. Na skutek tego frekwencja na poszerzonych kursach była niejednokrotnie bardzo słaba.

KADRY WYKŁADOWCÓW
Organizacja nasza nie odczuwała należytą opieką kadry wykładowców, nie zapewniając im możliwości systematycznego kształcenia ideologicznego. W szeregu wypadków wykładowca nie znający zagadnień, często nie przygotowany, popełniał wprost karygodne błędy, stając się na pozycje goniłkowszczyzny, reformizmu i różnych teorii burżuazyjnych i drobnomieszczańskich.

ZAWINIŁY EGZEKUTYWY
Komu należy przypisać za ten stan winę pośrednią czy bezpośrednią? Trzeba stwierdzić, że poważną część winy leży w pracy egzekutywy Komitetu Miejskiego Partii. Egzekutywa Komitetu, a za nią egzekutywy podstawowych organizacji w niedostateczny sposób interesowały się sprawą planowego zorganizowania i rozmieszczenia sieci kursów.

DZIŚ JEST LEPIEJ
Z kolei przejdźmy do omówienia okresu ostatnich dwóch miesięcy. Do chwili obecnej powstało na tomaszowskim terenie 25 kursów szkolenia partyjnego w tym 9 kursów II stopnia, obejmujących 163 słuchaczy, 14 kursów I stopnia z 674 słuchaczami, trzy szkoły wieczorowe III stopnia, liczące 61 słuchaczy oraz 6 grup samokształceniowych, obejmujących 110 słuchaczy.

Zgodnie z wytycznymi Komitetu Miejskiego nie dostatecznie kierowała i kontrolowała prace podległych sobie egzekutywy i sekretariatu organizacji podstawowych oraz kierownictwa grup szkoleniowych. Ter brak zainteresowania spowodował w wielu wypadkach, że prace egzekutywy na tym tak ważnym odcinku cechowała w wielu wypadkach skądinąd żywiołowość, robota „od przypadku do przypadku”.

Wielu zakładach pracy i instytucjach w niedostatecznym stopniu, jak również w stosunku nieproporcjonalnym do ogólnego stanu członków zorganizowano grupy szkoleniowe. W Wilanowie, na przykład, szkoleniem objęto jedynie 18,7 proc. członków Partii, w Mazowieckich Zakładach — 20 proc. Nikły był również udział kobiet, o czym świadczy fakt, iż w Fabryce Włókien Sztucznych objęto szkoleniem jedynie niepeł-

Na nowoorganizowane kursy uczęszczało ogółem 959 robotników, w tym 410 kobiet, 86 agitatorów, 70 ZMP-owców, 170 członków ekip łączności miasta ze wsią. Stwierdzamy, że jakości, ciężar gatunkowy zorganizowanego szkolenia, obecnie pod każdym względem jest wyższą swym poziomem okresu szkoleniowego ub. roku. I w tym roku z różnych przyczyn nie udało nam się uniknąć wielu błędów i niedociągnięć i to w niektórych wypadkach podobnych do błędów ubiegłego roku.

Dyskusję podsumował tow. Śniecikowski, wskazując na główne przyczyny dotychczasowych braków w szkoleniu partyjnym oraz środki, przy pomocy których należy je likwidować. W zakończeniu posiedzenia — przyjęta została uchwała o zadaniach Komitetu Miejskiego i instancji partyjnych w sprawie szkolenia ideologicznego członków Partii.

Plenarne posiedzenie Miejskiego Komitetu PZPR kreśli wytyczne dla szkolenia ideologicznego

W godzinach popołudniowych dnia 10 bm. odbyło się poszerzone Plenum Miejskiego Komitetu PZPR z udziałem sekretarzy podstawowych organizacji partyjnych i aktywów partyjnego. W posiedzeniu z ramienia Wojewódzkiego Komitetu PZPR wziął udział kierownik Wydziału Propagandy KW — tow. Zygmunt Śniecikowski. Referat, poświęcony analizie do tychczasowych doświadczeń odcinka szkolenia ideologicznego, nacechowany głębokimi akcentami krytycznymi i samokrytycznymi, wygłosił I sekretarz KM PZPR, tow. Jerzy Kaluszek. W dyskusji, która rozwinęła się po referacie, — Widzieli, to jest tak — mówił powoli, z namysłem. — Za okupacji byliśmy z Sarniukiem w obozie, w Sztuthofie. Tam żeśmy się trzymali razem, można powiedzieć: jak brat z bratem.

WYKŁADOWCÓW
TRZEBA OTOCZYĆ OPIEKĄ
Jednym z poważniejszych błędów, jakich organizacja nasza nie zdołała uniknąć w nowym okresie, jest, choć nie w takim stopniu jak uprzednio, nie zupełnie dobrze zorganizowana kadra wykładowców. Szereg egzekutyw posłużyło się dawnymi wykładowcami, nie odpowiadającymi pod wielu względami stawianym wymogom. Wiele egzekutyw kierowało się przy doborze wykładowców kryteriami wykształcenia ogólnego, zapominając, że duża jeszcze część inteligencji obarczona jest poważnymi nawastwieniami ideologii burżuazyjnej. Zbyt małą opieką otoczono kadrę nowych wykładowców, tak robotariskiego, jak i inteligentnego pochodzenia.

W WILANOWIE JEST LEPIEJ
Nie wszyscy jeszcze egzekutywy żyją w dostatecznym stopniu przebiegiem Walka o wykonanie Planu 6-letniego i zbudowanie fundamentów socjalizmu — to ciężka i zacięta walka klasy robotniczej, mas pracujących, chłopstwa, która wymaga by na czele tych mas proletariatu stała silna, scementowana Partia, Partia — wódz i nauczyciel, Partia — składająca się z najlepszych synów proletariatu.

Młodzież robotniczego Tomaszowa manifestuje na rzecz pokoju

W tych dniach w sali Powiatowego Domu Kultury odbył się wiec młodzieżowy zorganizowany przez Zarząd Miejski ZMP w związku z II Światowym Kongresem Pokoju. Po zagajeniu wiece przejął ob. Szymański, w prezydium zasiadł: przedstawiciel KM PZPR tow. Małkowski, przewodniczący Zarządu Miejskiego ZMP — tow. Dela, przedstawicielka Zarządu Miejskiego LK — tow. Elżanowska, ob. Stawicki z Mazowieckich Zakładów, ob. Rawlik ze Szkoły Ogólnokształcącej oraz przewodniczący pracy, Biniek i Janik.

Referat poświęcony zagadnieniu obozu pokojowego i udziału młodzieży w tej walce wygłosił tow. Dela. Mówca podkreślił czołową rolę Związku Radzieckiego w walce o utrwalenie światowego pokoju oraz wspaniałą postawę polskich mas pracujących przed zbliżającym się Kongresem. Świadectwem tej postawy była fala zobowiązań produkcyjnych, jakimi polska klasa robotnicza i pracujący chłopcy witają rozpoczynając swe obrady, II Światowy Kongres Obojczyków Pokoju. Udział w walce o pokój bierze młodzież naszego miasta. Dziesiątki podjętych i zrealizowanych zobowiązań za są tego dowodem. Jednak w u-partej walce o narzucenie pokoju obozowi imperializmu nie wolno ustawać ani na chwilę. Dlatego młodzież jeszcze bardziej, jeszcze ofiarniej, jeszcze mocniej walczyć będzie o wykonanie planów produkcyjnych, o umacnianie naszej potęgi gospodarczej, kulturalnej i politycznej.

List do radzieckich przyjaciół

Zebrań na wiece młodzieżowym przyjęli tekst listu do komsomolskiej młodzieży Kijowa, następującej treści: „Drodzy Przyjaciele! Młodzież robotniczego Tomaszowa Maz. przesyła Wam najserdeczniejsze rewolucyjne pozdrowienia z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej. W mieście naszym z dnia na dzień wzrasta tempo życia i pracy, w naszych tomaszowskich fabrykach włókienniczych, szkołach i spółdzielniach. Data Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej otoczona jest przez nas czcią i miłością. Uczucia te wyraża-

Władysław Rymkiewicz 15) Ziemia wyzwolona Powieść

— Nie zakopały, tylko zatopiły — oznajmił Janik i ruszył wysokim brzegiem kanału, wypełnionego zieloną wodą, w kierunku płacalok wierzb, rosnącej samotnie na burcie i dotykającej niemal końcami swych długich gałązek powierzchni wody, marszczącej się od podmuchów wiatru. Opodał za wierzbą wiado było na kanale uwiązane u brzegu płaskie czółno-ponton. Janik zatrzymał się przy wierzbie. — SS-mani, gdy się stał ewakuowali, kazali mi pracować przy rozbiórce pompy. Nie zdążyli, hycie, wszystkiego zniszczyć. Rusek ich za bardzo naciskał. Zamyślony, umilkł na chwilę, po czym ruchem głowy wskazał na powierzchnię wody w miejscu, nad którym zwiślał falujący na wietrze, zielony płaszcz gałęzi. — A ta tarca, której szukacie, leży tu zatopiona na dnie. Trochę zabłyśły oczy. — Wiece co, wydobędziemy tę tarcę! — Teraz? — A no, teraz! Tu nie głęboko, nie będzie dwóch metrów. Janik roześmiał się i otrząsnął. — A idźcie, człowieku!... Chłodno, wiatr! — Słoneczko przyszedł — namawiał Troška. — Co wam tak pilno? We wrześniu już zimna woda, skurcz was może zapać, nalykacie się wody. Troška usiadł na brzegu, wyjął z kieszeni portek blaszane pudełko, skrecił bibułkę z tytoniem, podał Janikowi. Potem skrecił drugiego papierosa i przypalił od Janika.

(dalszy ciąg nastąpi)

